

Stjern at kunne tilveiebringe en midlertidig Sikkerhed, vilde de Penge være vel anvendte. Jeg skal endnu kun omtale Vædringsforslag Nr. 108 og Flertallets Underændringsforslag 109 vedrørende Sygepleien. Jeg tør maaste i den Anledning bringe i Tingets Erindring, at der for nogle Aar siden blev givet en Bevilling, et Aar 15,000 Kr., et andet Aar 10,000 Kr., til Tilveiebringelsen af Sygepleierster udenfor Kjøbenhavn, særlig i Landdistrikterne, og det blev fra alle Sider erkjendt, at der var en høi Grad af Trang til at faae en saadan Foranstaltning gennemført. De Beretninger, som Udvalget har modtaget, vise, hvad der er gjort paa dette Omraade i det forløbne Aar, og jeg kan ikke tilbageholde den Udtalelse, at efter min Overbevisning har Stiftsphysikus Trautner i Odense stor Fortjeneste af den ihærdige Naade, hvorpaa han har arbeidet for denne Sag. Udvalget har tidligere ikke kunnet tilraade, at denne Bevilling anvendtes til Andet end til Uddannelse af Sygepleierster, altsaa ikke til Tilskud til Foreninger, der antage uddannede Sygepleierster. Der har derimod fra Udvalgets Side flere Gange lige overfor den ærede Justitsminister været gjort Henvendelser, om man ikke kunde søge en vis Hjælp for en Del af Sygepleieforeningerne hos den i Kjøbenhavn etablerede Forening „det røde Kors“; det skulde særlig være til Uddannelse af de Sygepleierster, der skulle uddannes ved herbærende Hospitaler. Det vil jo være klart, at Uddannelsen af disse Sygepleierster kun kan ske paa Hospitaler; den paagjældende Forening har selv ingen Hospitaler, og den kan som saadan ikke give nogenjomhelst Uddannelse, den maa gives paa Hospitalerne her i Kjøbenhavn, og det er deres Læger og Sygepersonale, der i Virkeligheden besørge det Hele, som have Væren for Alt, hvad der i den Henseende virkelig præsteres. Der er den Vanskelighed ved denne Uddannelse, at den ikke finder Sted paa eet Sted; en Tid finder den Sted paa en kirurgisk Afdeling, en anden Tid paa en medicinsk, en kort Tid paa Fødselsstiftelsen, snart paa Frederiks Hospital, snart paa Kommunehospitalet, snart paa almindelig Hospital, alt efter som Pladsen er. Det kan man naturligvis ikke paalægge de paagjældende Læger, at de skulle paase, og det er den Hjælp, man, særlig efter en Udtalelse fra Sundhedskollegiets Side, har ment, at Foreningen „det røde Kors“ kunde give. Efter at flere Henvendelser derom ere skete, har Justitsministeren henvendt sig til den paagjældende Forening med Forespørgsel, om den var villig til at give den saaledes attraaede Hjælp og paa hvilke Betingelser. Foreningen har svaret: med største Fornøielse;

uagtet det egentlig ligger udenfor dens Omraade, vilde den gjerne stille sine Kræfter fuldt ud til Raadighed, selvsølgelig uden nogenjomhelst Væderlag, men ogsaa saaledes, at der derved ikke foranledigedes Udgifter. Dermed er Sagen forsaavidt bragt i Orden, men det er tillige af denne Forening oplyst, at de Sygepleierster, der skulle uddannes i Kjøbenhavn, komme til at koste de paagjældende Foreninger betydelig Mere, end de Sygepleierster, som uddannes paa et mindre Hospital i Nærheden af Paagjældendes Hjemstavn. Det er klart, at Udgifterne til Bolig og den Slags Ting ere langt dyrere i Kjøbenhavn end i mindre Byer, saa meget mere, som der i mindre Byer kun er Tale om at have en enkelt Sygepleierster, og man som oftest der er istand til at staae en Fri-bolig til denne Enkelte. Her i Kjøbenhavn betales derhos en Refusion, saavidt jeg husker, af en Krone om Dagen til det paagjældende Hospital for den Kost, Sygepleiersterne faae, og det er jo nødvendigt, naar de skulle være der hele Dagen og Natten med, at de faae Kosten. Det er altsaa dyrere for de paagjældende Foreninger at faae deres Sygepleierster uddannede her i Kjøbenhavn. Af den Grund er vor Opmærksomhed bleven henledet paa, at dersom man virkelig vil vente et praktisk Resultat, maa man gaa til at forhøje det Tilskud, som de paagjældende Foreninger tidligere have faaet. Det er det, som er foreslaaet af den høitærede Justitsminister i Forslag under Nr. 1. Jeg har slet ikke nogenjomhelst Sikkerhed for, at der, selv om dette bliver vedtaget, derfor vil komme flere Elever herover for at blive uddannede, men det er min fuldeste Overbevisning, at, naar denne Bevilling ikke gives, saaledes som den høitærede Minister har foreslaaet den, vil det i Praxis vise sig i det kommende Aar, at ingen Foreninger ville have Raad til at sende Noget herover, selv om de have Lyft til det. Den høitærede Minister har tillige stillet Forslag under Nr. 3 om at give Tilskud til de Foreninger, som antage uddannede Sygepleierster. Det er ganske vist, at Vedtagelsen af dette Forslag vil være i Strid med de Forudsætninger, som man tidligere er gaaet ud fra; men jeg skal da kun tillade mig at nævne, at samtlige tre Forslag, som ere opførte af den høitærede Justitsminister, have faaet Tilslutning saavel af Stiftsphysikus Trautner, idet han anbefaler dem som meget praktiske, som af det „røde Kors“, som ogsaa særlig bestjæftiger sig med disse Ting, samt derhos henvise til, at Stiftsphysikus Trautner gjør opmærksom paa, at det faktisk Forhold paa Landet er det, at en hel Del Foreninger